

nyedase a poča kopaci a ze sadkom stawa c.
Jan, stari z pacholow, bese so nijemijcy
na konja zlehnyt, to by jemu tu wuzdu
tyknyt. Hdyz pak so koni zbehac poča,
padze Jan dele a z nim Petr, kotryš staršeho
bratra djeršese. Ketro jara lěstaj so wot sta-
reje, maza nej kery dyrity a tež sčmel be-
jimaj něšto wotlyknyt. Mjuzataj reznyštaj
kory zaso podkólujcu a pomjedžestaj sej tak
mudrye při sebi: „Toho starcho papaka šie
moj tola z djeržimaj“, a domjedžestaj konja
k susodnemu plotej. Chcyštaj spytai na kon-
ja skoćic. Jan zalize na plot to by lěpše na
konja moht. Zbožownje bese tež na njeho
so sydnyt, ale tu jeho koi z lohkoscju
wottrasny, to so Jan k překuje z konja dele
kuli a to šie do khalkoweje jamy, hdyž
možeše adobom ptowai namuknyć. Zbožownje